

En mig de la pluja em sento eixuta

Un relat de: [Fada del bosc](#)

Dins el silenci,
sense saber com
he esgotat
totes les paraules.

Les llàgrimes s'han escolat
deixant un rastre de sequedat.

Camino sens direcció
per les dunes de la vida.

Durant el dia,
el sol abrasador
de la rutina,
em consumeix.

Per la nit
en mig de la foscor
la tristesa em glaça la sang.

I un cop més,
el passat apareix
com un miratge
en mig d'aquest desert
que en diuen vida.